Olen mina wäeti waenelapsi,
Sain mina wara mehele,
Wara wöerasse peresse.
Äi oli mul äkkiline,
Ämm oli kiki kakiline.
Need mina rudun särgi rüppe,
Ja mina pöimin pölle sisse,
Waotan wöö wahele,
Kõik kurjad kerin kerasse.
Siis wiskan kera wedeje.
Siis wiib wesi wennal teada,
Öerutab ödede teada,
Annab teada audijale.
Millal läen mina omile,
Millal weeren wendadele,
Millal öerutan ödedel,
Sügisel jöed sügawad,
Suwel päewad parmused,
Kewadel o laaned laiad,
Laaned laiad, piirid pikad.
Kardan hobu uppumaie,
Linalakka langemaie,
Kulda kõrwi kõngemaie

Märad mättaste wahele
Hallid aja kearudesse.
Ütlen ümber uuestagi:
Ei wäi uppu mu hobune,
Langeda ei linalakka,
Kõngeda ei kulda kõrwi,
Mul on hoolsad hoostepoisid
Tublimad on tallipoisid,
Teewad tallid taewa alla,
Latterid ligi laesse.
Latteris on laugud täkud,
Hahelis on hallid ruunad.

17.

Olge mukid meie poisid,
Olge mukid, ostke mustad,
Olge kõrgid, ostke kõrwid,
Ostke Hollandi hobused,
Pange pitsid piitsa peale,
Hõbe lukud looga peale,
Kulda-kee kübara peale
Siis kolbad koduwäiksi,
Hõbesärmukse omaksi,
Kulda noastu noaberiksi.
Siis läed Kolka kosjamaie